

то все, воздухъ и води и свѣтлость са тихи. Едвамъ достига тамо раздавано-то отъ отзыва шушуканіе на палмисты-те, кон-то явкнать по высокы-те плавинскы равнины, и на кон-то стрѣловидни-те верхове люляются всегда отъ вѣтрове-те. Пресладка свѣтлость просіява долина-та, гдѣ-то едвамъ по пладне свѣти солнце-то; абіе обаче слѣдъ зора-та лучи-те му като нападнувать по верхове-те на древа-та, кон-то ся исправять по вече отъ сѣнины-те страны на планина-та, видятся златны и червени подъ небесна-та ясность.

Честяхъ радостно на това мѣсто, и наслаждавахся съ безкрайно зрѣніе и тихо уединеніе. Единъ день, като сѣдѣхъ околъ хижи-те гледахъ развалины-те имъ, чело вѣкъ иѣкой престарѣлъ на возрастъ премнну ваше отъ тамо. Онъ бѣ облеченъ, споредъ обычай на старовременны-те жители съ мала веста или елекъ, и съ долги гащы. арвеше босъ, и ся подпираше съ абанозова тояга, Имаше власы бѣлы и физіономія благородна и проста. Като го здрависахъ съ почитаніе, и мя здрависа, изгледа мя мало, послѣ приближи и дойде да си почини надъ земля-та гдѣ.